

de Badgast

Nieuwe badgasten

Op de plek waar huisje 28 van Jan Bernard Sintenie stond, staat sinds dit voorjaar een splinternieuw huis met nieuwe bewoners. Caroline Wisse-Weldam (29, docente Nederlands), Jeroen Weldam (32, verantwoordelijk voor de visproducten binnen de marketingafdeling van IGLO Visproducten) en dochter Lieve (4) en zoon Flore (6 maanden) bewonen een nieuw gebouwd houten huis. Zij zijn op een bijzondere manier op het terrein terechtgekomen. Moniek Warmer is oud-docent van Caroline en zij zijn al jarenlang bevriend. Caroline vertelt dat ze een keer in Egmond bij hen op bezoek gingen en toen meteen het gevoel hadden 'dit is het!'. Toen een plek vrijkwam hebben Moniek en Gerard hen ingeseind en 'we stonden bij wijze van spreken dezelfde dag al in Egmond'.

Het besluit om een nieuw huis neer te zetten was snel genomen. Het oude huis was te bouwvallig om te bewonen en niet meer goed op te knappen. Jeroen: 'Je zakte door de vloer en keek door het dak naar buiten.' Caroline en Jeroen besloten tot een houten huis omdat ze dat mooier vonden dan steen. Na zorgvuldig rondkijken vonden ze een bedrijf waar ze mee in zee wilden gaan. Daarna volgde een langdurige periode om de eigen wensen en de regels op elkaar af te stemmen. Het was wel een luxe om je zelf met de indeling te kunnen bemoeien, maar de regelgeving maakte het tot een ingewikkeld proces. Caroline: 'Het was gemakkelijk om aan de regels van de vereniging te voldoen, maar het verhaal van een bouwvergunning bij de gemeente Bergen was ingewikkeld. Er zijn veel regels, soms tot op de vierkante centimeter. Onze eerste aanvraag werd door de gemeente afgekeurd. Maar we zijn tijdens het proces wel keurig geholpen door de gemeente. Bij de afwijzing zat bijvoorbeeld een heel verslag over wat er niet goed was en waarom en in een aantal gesprekken met de gemeente kregen we ook tips hoe we onze aanvraag konden aanpassen. De gemeente hield zich steeds ook netjes aan de termijnen waarbinnen ze een reactie moesten geven. Al met al was het een intensief proces, maar zijn we goed begeleid door de gemeente.' Jeroen voegt nog toe: 'De gemeente voert zeker geen beleid om mensen tegen te werken, maar juist om woonplezier te verschaffen.'

Op het terrein was er ook veel hulp van mensen als Frans, Simon en Henk. Jeroen vertelt dat door de toegenomen regelgeving nu wel de wens ontstaan is om vanuit de vereniging toekomstige bouwlustigen beter te informeren, zodat zij niet steeds het wiel hoeven uit te vinden. Soms heeft de regelgeving onverwachte effecten. Caroline: 'We hadden eigenlijk een andere raamindeling willen maken met zijramen. Maar volgens de nieuwe verordeningen moeten zijramen brandvertragend zijn en dat was erg begroterlijk. Toen hebben we gekozen voor daklicht en achteraf zijn we heel blij met die oplossing. Doordat alles zo lang duurde, hebben we alles in rust goed kunnen overdenken, dat was een voordeel.'

De eerste zomer op het terrein is heel goed bevallen. Caroline: 'Het overtreft alles. We hadden vorig jaar twee weken in een huurhuisje op het achterste veld gezeten en toen al wat mensen leren kennen. Als jong stel moet je afwachten of anderen de overlast van jonge kinderen niet hinderlijk vinden, maar we voelen ons juist heel erg welkom, het voelt heel warm. En dan is er de rust die je hier hebt, de vogels en de vlinders. We wonen in het centrum van Utrecht en kunnen Lieve hier de vrijheid geven. Er is op een goede manier sociale controle. Als een kind een verkeerd laantje inloopt, wordt het altijd teruggebracht.'

Hoe is het om als Utrechtenaren in het Amsterdamse laantje te wonen? Jeroen, toch al Ajaxsupporter: 'We zijn eigenlijk al op Amsterdam georiënteerd, zouden er uiteindelijk ook graag willen wonen. We vinden het dus erg leuk hier: nog niet echt in Amsterdam, maar wel alvast in het Amsterdamse laantje.'

Michael Rubinstein

Michael Rubinstein

Defibrillator

Er is nu een AED-apparaat op de camping aanwezig. De AED-kast hangt op de hoek van het blauwe laantje en het hoofdpad. Direct na een hartstilstand is reanimatie nodig. Met een AED (Automatische Externe Defibrillator) wordt door middel van elektrische schokken het hartritme weer op gang geholpen. Daarnaast kan het gebruik van een AED-apparaat de kans vergroten dat het hart weer gaat functioneren.

Een tiental mensen van de camping heeft een cursus gevolgd voor reanimatie en het gebruik van het AED-apparaat. Een lijst met de namen en huisjesnummers van deze AED'ers hangt op het prikbord van de schuur en in de AED-kast. Later dit jaar zullen nog een aantal mensen geïnstrueerd worden.

In combinatie met een snelle alarmering van 112 en directe reanimatie kunnen er dus levens gered worden. Iedereen in Nederland kan en mag een AED gebruiken.

Hoe werkt een AED

Bij de kast hangt de sleutel aan een ketting. Als de kast geopend wordt klinkt er een piepje. En als het AED-apparaat wordt meegenomen zal er een algemeen alarm afgaan, maar ook een alarm dat aan het AED-apparaat hangt (dit kan worden verwijderd of geblokkeerd). Door dit alarm weten AED'ers dat ze hulp moeten bieden en is het apparaat traceerbaar.

Aan de AED zit ook het protocol van handelingen. Een AED is makkelijk te bedienen. Sterker nog: gesproken opdrachten

helpen je om het apparaat op de juiste manier te gebruiken. Zodra je de AED opent of aanzet, begint een stem je te vertellen wat je moet doen. Je plaatst twee plakelektroden op de ontblote borstkas van het slachtoffer. De elektroden registreren of er hartactiviteit bij het slachtoffer is en of er al dan niet een schokopdracht moet komen. In een groot aantal gevallen zal de AED opdragen om door te gaan met reanimeren.

Wie heeft de cursus gedaan

Zoals gezegd, op het prikbord van de schuur hangt een lijst met namen en in de AED zelf ook. Voor de volledigheid vermelden we de namen hier ook:

<i>huisje 1</i>	<i>Michel</i>
<i>huisje 46</i>	<i>Henny</i>
<i>huisje 28</i>	<i>Carolien</i>
<i>huisje 48</i>	<i>Birgit</i>
<i>huisje 36</i>	<i>Juliet</i>
<i>huisje 62</i>	<i>Harry</i>
<i>huisje 38</i>	<i>Bob</i>

Meer informatie over hartproblemen en de AED kun je vinden op www.6minuten.nl

Marlies van den Hende

Vlag

Onze vlag was aan vervanging toe, zoals u misschien hebt gezien. Sinds begin deze zomer hangt er dankzij de inspanningen van Renée Koldewijn (huisje 78) een mooie nieuwe, stevigere vlag. Bedankt Renée!

www.adelbertus.net

Steeds meer leden weten de website van onze vereniging te vinden. Gelukkig, want het is een hele leuke en handige site met veel informatie over komende activiteiten, foto's, nieuwsberichten van het bestuur en informatie over de leden! Martijn van der Veen (huisje 47) heeft hem ontworpen houdt hem up-to-date. Maar ook de leden zelf kunnen eraan bijdragen, bijvoorbeeld door te reageren op geplaatste berichten of geplande activiteiten, door op het forum of gastenboek een berichtje achter te laten en door de eigen gegevens bij te houden (telefoonnummer, adres). Voor diegenen die de site nog niet kennen: surf erheen, neem een kijkje en ontdek wetenswaardigheden over ons terrein en de mooie omgeving. Veel plezier.

Speeltuín

Het speeltoestel in de speeltuin voor aan ons terrein is 19 juli j.l. feestelijk in gebruik genomen na een toespraakje van de voorzitter. Voor de kinderen was er limonade en wat lekkers, en nadat alle ballonnen vrolijk waren weggeknald was de inhuldiging een feit.

Arnoud Mouwen

Nieuw speeltoestel feestelijk in gebruik

Interview met Arnoud Mouwen, de nieuwe voorzitter

Arnoud Mouwen is de nieuwe voorzitter van onze vereniging. Hij maakte ook al deel uit van het allereerste bestuur, tien jaar geleden. De Badgast legde hem een aantal vragen voor over zaken die spelen rond de vereniging.

Je bent voor de tweede keer in het bestuur gegaan - waarom?

'Ik vind dat als je lid bent van een vereniging je er ook af en toe iets voor moet doen. Als iedereen nou doet waar hij of zij goed in is, dan komen we met z'n allen weer een stukje verder. Ik ben in mijn werk veel bezig met besturen en organiseren, dus mijn kwaliteiten komen het best tot z'n recht in het bestuur.'

Verschilt het besturen nu van je eerste bestuursperiode? Is de vereniging enigszins 'tot rust' gekomen?

'Ja, dat lijkt er wel op. De eerste keer - zo'n tien jaar geleden - was erg hectisch met het oprichten van de vereniging, de onderhandelingen met Nel en het regelen van de financiering. Langzamerhand zijn we in die nieuwe situatie gegroeid en nu zijn we een bloeiende en financieel gezonde vereniging. Natuurlijk zijn er binnen zo'n club van 79 eigenwijze leden altijd wel dingen die geregeld moeten worden, maar dat gaat vaak over zaken die meer in de burensfeer liggen. Toch zijn er twee zaken die nu met name onze aandacht vragen: de kans om het café te kopen en de contacten met PWN.'

Het landschap om het terrein heen is sterk aan het veranderen. Heeft dat voor ons nog consequenties?

'Ja, dat zal zeker consequenties hebben. Recent is PWN begonnen met het verdiepen en verbreden van de sloten die om ons terrein lopen. Dat kan direct invloed hebben op het uitzicht van de "randbewoners". Ook zijn er veel terreinen om ons heen inmiddels opgekocht. Dat maakt het mooier om ons heen, maar af en toe bekruipt me wel het gevoel dat we ook wat sterker moeten komen te staan tegenover zo'n partij. Ik heb inmiddels contact met de provincie en zij komen binnenkort hun plannen toelichten.'

Kun je iets zeggen over de stand van zaken met betrekking tot het café. Wat kan de eventuele aankoop voor ons betekenen?

'Dit hangt eigenlijk samen met het vorige punt. Uit de eerste rekensommen blijkt duidelijk dat we er niet rijk van zullen worden. Dat is dan ook geen reden voor aankoop. Het bestuur ziet een eventuele aankoop van het café puur als strategisch bezit. Zo komen we sterker te staan tegenover de gemeente, de provincie en andere partijen. Als we verder zijn en meer kunnen vertellen zullen we de algemene ledenvergadering bij elkaar roepen.'

Zijn er nog andere zaken die nu spelen en waarover je iets kwijt wilt?

'We zijn bezig met het huishoudelijk reglement te herzien. We nemen alle regels weer eens onder de loep om te kijken of ze nog actueel zijn. Ook wil ik iets regelen om vaker en directer met de leden te communiceren. Nu hoor je vaak als we iemand ergens op aanspreken "ja, maar dat wisten we niet". Hoe we dat precies gaan doen weten we nog niet, maar als iemand goede ideeën heeft ... laat maar horen. Mijn telefoonnummer is 06-22808517'

Michael Rubinstein

Egmonds Museum

Egmond aan Zee, een van de bekendste badplaatsen van Nederland. Zon, zee en strand.

Al mijn hele leven kom ik hier in Egmond om te genieten van het heerlijke weer in mijn vakantiehuisje.

Over de geschiedenis van deze plek wist ik niet erg veel, dus besloot ik om samen met Wessel, Joachim en mijn vader het Egmonds Museum te bezoeken in Egmond aan Zee.

We stonden nog niet eens binnen of de Egmondse historie overspoelde ons al. Harpoenen, kanonnen, ankers en diepzeemijnen staan voor de deur gedeponeerd. Overblijfselen van de zeeslag die zich hier in de Tweede Wereldoorlog heeft afgespeeld.

Toen we eenmaal binnen stonden zagen we al meteen dat alle aspecten van de Egmond (Egmond aan Zee, Egmond aan de Hoef en Egmond Binnen) aan bod kwamen. Zon, zee, strand en religie. Een van de meest opvallende dingen was de kracht van het water, en de macht die het had en heeft over het alledaagse leven van de mens. Zo was Egmond vroeger vele malen groter: de kustlijn lag veel verder naar voren (een paar honderd meter) en het grootste deel van het oude dorp is nu bedolven onder water, zand en tijd. En blubber natuurlijk.

En wat ook opviel, was de volhardendheid waarmee de mens zich probeerde te redden in het geweld van de golven. Kijk bijvoorbeeld naar de oude reddingsboot, die prominent in het museum geparkeerd staat en tot maar liefst 1939 dienst heeft gedaan. Onder het beleid van schipper Jaepie-Jaepie zijn er 170 mensen van de verdrinkingsdood gered! Wat steekt die boot ingenieus in elkaar. Met bijvoorbeeld koperen ruimtes waar lucht in zat, ingebouwd in de zijkanten van het schip. Al stond de boot vol met water, zinken deed hij niet, drijven was het woord! Ook was hij zelfhozend, door ingebouwde putjes liep het water weg.

Er waren ook allerlei schatten uit het water te vinden. Inktvissen op sterk water bijvoorbeeld, en een grote collectie schelpen uit alle windstreken. Geschonken door een Egmondenaar die de wereldzeeën had bevaren.

Verder spreekt behulpzaamheid uit alles in dit museum: De gids van het museum vertelde maar door en door! Het was duidelijk dat hij van zijn woonplaats hield en dat ook de jeugd interesse toonde. Het opmerkelijkste verhaal dat wij hoorden was dat van de Kaurieschelp. Deze komen van nature niet voor in Nederland, maar aan het strand van Egmond aan Zee spoelen deze van oorsprong Afrikaanse schelpen dikwijls aan. De oorzaak hiervan is een gezonken VOC-schip dat deze kostbare schelpen als lading meedroeg. En alle kinderen mochten een zakje schelpen uitzoeken, dus ook wij. Want zo'n mooie zeldzame Kaurieschelp kan je natuurlijk niet laten liggen! Waar vind je zulke liefdadigheid nog in bijvoorbeeld het grote Amsterdam? Eerlijk gezegd dacht ik dat het Egmonds Museum een stoffige en ietwat saaie bedoening zou zijn, maar dat er zoveel in het verleden van mijn vakantieplek schuilde, had ik nooit vermoed.

Victor van den Hende

Koffieochtend

Door regenachtig weer moest de koffieochtend een week worden verschoven, maar toen was het dan ook prachtig weer waar op geïmproviseerd kon worden ...

BBQ kiekjes

Ook de barbecue was dit jaar weer een groot succes, groot en klein at en danste de hele avond.

Aan dit nummer werkten mee

- Michael Rubinstein
- Olga van der Veen
- Brendan Ahern
- Gabriëlle van Vilsteren
- Victor van den Hende
- Marlies van den Hende

Redactieadres

Olga van der Veen
Pythagorasstraat 26
1098 GC Amsterdam
e-mail: olgavanderveen@planet.nl

